

Artikel 8

1. Onze Minister, die een bevel heeft gegeven of doen geven, kan op kosten van de overtreder doen wegnemen, beletten, verrichten of in de vorige toestand doen herstellen, zonodig met gebruikmaking van alle de overtreder ten dienste staande goederen, productiemiddelen, bedrijfsinstallaties en -benodigdheden en vervoermiddelen, hetgeen in strijd met een bevel is of wordt verricht of nagelaten. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, wordt van deze bevoegdheid geen gebruik gemaakt, dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd.

2. Het personeel van de overtreder is verplicht de diensten te verrichten, welke tot dat doel worden gevorderd door degene, die met de hiervoor genoemde werkzaamheden belast is.

3. Onze Minister kan bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten, de ingevolge het eerste lid verschuldigde kosten invorderen.

4. Het dwangbevel wordt op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit betekend en tenuitvoergelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

5. Binnen 30 dagen na de verzending staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van Onze Minister. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 9

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden wordt gestraft hij die opzettelijk:

- a. overtreedt een bevel, als bedoeld in artikel 2;
- b. overtreedt artikel 2, vierde lid;
- c. verhindert of belemmert de nakoming van een bevel, als bedoeld in artikel 2 of een maatregel, als bedoeld in artikel 8, eerste lid;
- d. niet verleent een krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden wordt gestraft hij, aan wiens schuld te wijten is:

- a. overtreding van een bevel, als bedoeld in artikel 2;
- b. overtreding van artikel 2, vierde lid;
- c. het verhinderen of belemmeren van de nakoming van een bevel als bedoeld in artikel 2, of van een maatregel, als bedoeld in artikel 8, eerste lid;
- d. het niet verlenen van een krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst.

3. Deze feiten zijn misdrijven.

Artikel 10

Indien een feit, strafbaar gesteld in artikel 9, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgung ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 11

1. Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld in artikel 9, zijn behalve de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de door of vanwege een van Onze Ministers daartoe aangewezen personen.

2. Ten aanzien van de opsporingsambtenaren is het bepaalde in artikel 7, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

1. De opsporingsambtenaren, bedoeld in het vorige artikel, hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voorzover zij betreding daarvan voor een goede vervulling van hun taak nodig oordelen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Is een zodanige plaats een woning, dan treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen, dan vergezeld van een hulpofficier van justitie, dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie of van een bijzondere schriftelijke last van een hulpofficier van justitie. Van dit binnentreden wordt proces-verbaal opgemaakt, hetwelk binnen tweemaal vier en twintig uren wordt ingeleverd bij degene, die de last verstrekte, en in afschrift medegedeeld aan degene, wiens woning is binnentreden.

3. Ten aanzien van de opsporingsambtenaren, bedoeld in het vorige artikel en de personen bedoeld in de vorige leden is het bepaalde in artikel 7, vijfde en zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13

1. Hij die opzettelijk de in artikel 7, zesde lid, en in artikel 12, derde lid, opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

3. Geen vervolging wordt ingesteld dan op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

4. Deze feiten zijn misdrijven.

Artikel 14

De maatregelen, krachtens deze wet genomen, blijven zonder gevolg, voorzover zij onverenigbaar zijn met maatregelen, ten behoeve van de militaire verdediging genomen krachtens:

- de Wet van 14 September 1866, *Stb.* 138 (Inkwartieringswet);
- de Wet van 23 Mei 1899, *Stb.* 128 (Wet op de staat van oorlog en de staat van beleg);
- de Wet van 15 April 1896, *Stb.* 71 (Wet militaire inundatiën);
- de Wet van 12 December 1853, *Stb.* 128 (Kringenwet);
- de Onteigeningswet;
- de Telegraaf- en Telefoonwet 1904, *Stb.* 7;
- de Luchtvaartwet;
- de Spoorwegwet;
- de Belemmeringenwet Landsverdediging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister zonder Portefeuille,

De Minister van Economische Zaken,

2419 34

VERSLAG

De Commissie van Rapporteurs heeft het overleg met de Regering, waarvan zij in haar mededeling (Stuk no. 25) gewaagde, op Donderdag 8 en Vrijdag 9 Mei voortgezet. Behalve de vice-Minister-President, Minister zonder Portefeuille, nam ook de Minister van Oorlog aan het overleg deel.

De commissie kan thans verklaren, dat zij een voldoende beeld heeft verkregen van de verdediging der bevolking in ruime zin; door het overleg met de Minister van Oorlog heeft zij eveneens inzicht verkregen in het verband, dat er bestaat tussen de burgerlijke verdediging in ruime zin, waarvan de in deze wetsontwerpen geregelde materie een deel uitmaakt, en de nationale verdediging. Het is haar gebleken, dat de actieve en de passieve verdediging in bevredigende mate zijn gecoördineerd en dat de uitvoerende organen van de nationale verdediging, voor wat de militaire zowel als voor wat de civiele sector betreft, nauw samenwerken. Met instemming stelt de commissie vast, dat er tussen de Minister van Oorlog en zijn voor het beleid in zake de bescherming van de bevolking verantwoordelijke ambtgenoot op geen enkel gebied verschil van mening bestaat. Met erkenning van de commissie voorts kennis van de bereidverklaring van de Minister van Oorlog om desverlangd in de in te stellen vaste commissie van overleg betreffende de in deze wetsontwerpen behandelde materie te verschijnen tot het verstrekken van inlichtingen.

Het nader gepleegde overleg betrof voorts in hoofdzaak de navolgende punten.

1. In den brede heeft de Commissie van Rapporteurs met de Regering van gedachten gewisseld over het beleid met betrekking tot de schuilplaatsen. Bij de commissie bestond op dit punt enige ongerustheid; deze is door het nadere overleg grotendeels weggenomen. Wel betreurt de commissie het van de Regering te hebben moeten vernemen, dat bij de woning- en flatbouw en bij de scholenbouw op het ogenblik niet of nauwelijks gerekend wordt met het inrichten van kelders en andere localiteiten op een wijze, waardoor deze laatste in geval van calamiteiten als schuilplaatsen zouden kunnen worden gebruikt. Het is de commissie gebleken, dat het voeren van een actief schuilplaatsenbeleid in het kader van de zelfbescherming afstuit op bezwaren, die te dezer zake bestaan bij de Minister van Wederopbouw en Volkshuisvesting.

De vice-Minister-President zegde in dit verband toe deze aangelegenheid op korte termijn te bespreken met zijn evengenoomde ambtgenoot. De commissie spreekt harerzijds de hoop uit, dat dit overleg op korte termijn tot resultaat zal leiden; het kan immers niet worden ontkend, dat de aanvaardbaarheid van de B.B.-organisatie voor het Nederlandse volk in sterke mate afhankelijk is van het beleid op het gebied van de beveiliging der burgerij door passende schuilgelegenheden.

2. In het kader der onderhavige wetsontwerpen achtte de commissie het gewenst, dat één of meer mobiele colonnes, in de oprichting waarvan het wetsontwerp bescherming bevolking voorziet, op zo kort mogelijke termijn worden geformeerd. Wanneer men uit eigen aanschouwing kan vaststellen, dat ter zake geoefend wordt, zal dit op de publieke opinie een gunstige indruk maken. De Regering zegde toe, indien mogelijk, aan dit verzoek van de commissie tegemoet te komen.

3. Bij de artikelsgewijze behandeling van de ontwerp-Wet bescherming bevolking bleek het noodzakelijk de bevoegdheden met betrekking tot de benoeming, schorsing en ontslag van personeel, dat in gemeentelijke, in kring- en in gewestelijk verband werkzaam zal worden gesteld, nader in de wet vast te leggen. De Regering verklaarde zich bereid de artikelen 10, 14, 18 en 19 van dit ontwerp nader te wijzigen. Voorts werd bij deze behandeling door de commissie nog een aantal verduidelijkingen voorgesteld in de artikelen 5, 7, lid 2, 8, lid 3, 11, 12, 15, 22, 23, 24, 28, 29 en 31, welke bij Nota van Wijzigingen in het wetsontwerp werden aangebracht.

4. Met betrekking tot het ontwerp van Wet op de noodwachten maakte in het bijzonder titel 4, over de noodwachtplicht, onderwerp van nader beraad uit. De commissie was van oordeel, dat het minder juist was de noodwachtplicht te leggen op personen, die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt. De Regering verklaarde zich bereid het voorstel (artikel 77, lid 1) in deze geest te wijzigen.

Onder de vrijstelling van noodwachtplicht (artikel 77, lid 2, d), die van toepassing zal zijn op bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nader aan te wijzen personen of groepen van personen, zou de commissie in ieder geval opgenomen willen zien degenen, die een geestelijk of godsdienstig-menslievend ambt bekleden en degenen, die behoren tot het personeel van de reserve-Rijks- en gemeentepolitie. De Minister verklaarde zich bereid het voorstel van wet in dier voege te wijzigen.

5. Met betrekking tot de inschrijvings-, inlichtings-, verschijnings- en keuringsplicht, bedoeld in artikel 78 der Wet op de noodwachten, was de commissie van oordeel, dat op dit stuk materieel meer in de wet behoort te worden vastgelegd, terwijl, voor zover zulks op onoverkomenlijke praktische bezwaren zou stuiten, een eventuele regeling aan de goedkeuring van de wetgever zou behoren te worden onderworpen op dezelfde wijze als voorzien in artikel 22, lid 3, van de ontwerp-Wet bescherming bevolking. De Minister verklaarde zich bereid een wijziging van dit voorstel in deze geest te overwegen; zoals uit de Nota van Wijzigingen blijkt, heeft deze overweging reeds tot het door de commissie voorgestelde geleid.

6. Op voorstel van de commissie ging de Regering er voorts toe over de artikelen 96, 97 en 98 van het voorstel in dier voege te wijzigen, dat er in de twee eerstgenoemde artikelen geen termijn van afwezigheid meer wordt opgenomen en dat de in het derde artikel gestelde termijn van 30 op 3 dagen wordt gebracht, terwijl de qualificatie van het misdrijf in artikel 98 werd geschrapt.

7. De commissie achtte het onjuist de wet Verplaatsing bevolking ook van toepassing te verklaren op volksverplaatsingen op grote schaal, die het gevolg zijn van overstromingen en andere rampen. Naar haar mening behoort de wet alleen van toepassing te zijn in de gevallen, bedoeld in het eerste lid van artikel 2. Bij nadere overweging verklaarde de Regering zich bereid artikel 25, lid 2, uit het voorstel te schrappen en de considerans aan te passen aan het bepaalde in artikel 2, lid 1.

8. Met betrekking tot artikel 6, lid 2, was de commissie van oordeel, dat de aanwijzing van transportleiders geen verplichting

om deze taak te aanvaarden moet omvatten. Bij nadere overweging wijzigde de Regering artikel 6 in deze zin.

9. De commissie achtte artikel 10 bepaaldelijk voor wat betreft de leden 5 en 6 voor verbetering vatbaar. Naar haar mening behoren indien nodig de kosten van huisvesting en verzorging van geëvacueerden aanvankelijk ten laste van de ontvangende gemeente dan wel ten laste van het Rijk te komen. Voor zover verhaal voor deze kosten mogelijk is, zou dit gevoeglijk kunnen geschieden in het kader van de in het bestaande lid 5 van artikel 10 bedoelde regelen. De Regering verklaarde zich bereid te overwegen om een nieuwe redactie op te stellen van de leden 5 en 6 van dit artikel.

10. Naar aanleiding van door de commissie gemaakte opmerkingen wijzigde de Regering voorts de artikelen 3, lid 1, 5, lid 3, 8, lid 1, 19, 20 en 21 van dit voorstel.

11. Met betrekking tot het laatste voorstel van wet nopens het beschikbaar blijven van goederen in geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verband houdende buitengewone omstandigheden bepleitte de commissie een spoedig gevolg geven aan het voornemen van de Regering om een wijzigingsvoorstel in te dienen op de Algemene Vorderingswet 1939, waardoor ook de Algemene Vorderingsregeling 1944 zal komen te vervallen. De Vice-Minister-President verklaarde zich bereid al het mogelijke in het werk te stellen, opdat bedoeld wijzigingsvoorstel zo spoedig mogelijk bij de Kamer zal worden ingediend. Wat het voorstel zelf betreft, achtte de commissie het juister in de artikelen 6, lid 3, en 8, lid 5, ter voorkoming van praktische moeilijkheden in plaats van „dagtekening” te lezen: datum van verzending of van het poststempel. De Regering verklaarde zich bereid deze wijzigingen en voorts nog enkele redactionele verbeteringen in de considerans en in de artikelen 2, 3, 9, 11 en 13 aan te brengen.

Na kennis genomen te hebben van de vier door de Regering ingezonden Nota's van Wijzigingen en de daarbij behorende nader gewijzigde ontwerpen van wet is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat de openbare beraadslaging over deze vier wetsvoorstellen thans genoegzaam is voorbereid.

Aldus vastgesteld 13 Mei 1952.

VERKERK
DASSEN
BEERNINK
RITMEESTER
DE LOOR.

2419 35

Amendement van de heer Beernink

Ingezonden 19 Mei 1952.

Ondergetekende heeft de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I

In het eerste lid van **artikel 88** wordt in plaats van „dagtekening” gelezen: de datum van verzending.

II

In het tweede lid van **artikel 88** worden na de woorden „van de burgemeester” ingevoegd de woorden: en aan de burgemeester en aan de betrokkene wordt medegedeeld.

III

In het tweede lid van **artikel 89** wordt het woord „poststempel” geschrapt.

IV

Het derde lid van **artikel 89** wordt gelezen als volgt: Onze beslissing wordt schriftelijk aan Onze Commissaris, de burgemeester en de betrokkene medegedeeld.

V

In **artikel 99**, sub a, wordt in plaats van „een bepaalde soort van verplichtingen, die op hem als noodwachter rusten” gelezen: enige verplichting, welke op hem als noodwachter rust.

BEERNINK.